

Kunhegyesi arcképcsarnok

Reiner Bertalan dr., orvos (1895-1974) és felesége dr. Link Róza fogorvos (1900-1971)

Reiner Bertalan 1895. január 30-án született Kunhegyesen. Szülei: Reiner Lipót mézárós, Luxenberg Terézia. A kisújszálási ref. gimnázium elvégzése után a budapesti Pázmány Péter és Erzsébet Tudomány Egyetemen orvosi oklevelet szerzett. Gyakorlati idejét a Bálint Belklinikán, a Bókay Gyermek-klinikán, a Rókus Kórházban, az István Kórházban és a Zsidó Kórházban folytatta.

A háború alatt a cs. és kir. 68-ik közös gyalogezeredben teljesített katonai szolgálatot, 1915-től az egészségügyi intézeteknél, mint egyéves önkéntes orvostanhallgató, majd a rózsahegy-i rokkant üdülőben, a tüdőbeteg gondozónál, később Kassán, a csapatkórház sebészeti osztályán.

1923-ban került Kunhegyesre. 1927-ben kötött házasságot Budapesten a temesvári születésű (1900) dr. Link Róza fogorvossal, akit a Pázmány Péter Tudományegyetemen avatták doktorrá. Egy évi gyakorlata után a Gróf Apponyi-féle Poliklinika fogászatán 3 évig működött, ahol a fog- és szájbetegségek szakán kitűnő bizonyítványt szerzett. Fogorvosi rendelését 1924-ben Budapesten kezdte el, majd Kunhegyesen nyitotta meg rendelőjét, mint képesített iskolaorvos.

Iskolafogász rendelője a Kossuth úti Általános iskolában volt. Az Országos Orvos Szövetség rendes tagja volt.

Reiner doktor úr nagy gyakorlattal és élettapasztalattal rendelkezett, sokaknak házi-orvosa volt. A kezelése alatt álló betegeket rendszeresen ellenőrizte. Felkészültsége, tudása miatt bizalommal fordultak hozzá a környék településeiről is, ahonnan lovas kocsival jöttek érte.

A fotón középen ülő kunhegyesi orvosok balról jobbra: dr. Mészáros Elek, dr. Reinerné Link Róza, dr. Reiner Bertalan, dr. Nagy Ferenc.

Szeretett mosolygós arcokat látni maga körül, tudta, hogy a nevetésnek gyógyító hatása van. Elismert szakmai tudása sajátos humorral párosult. Ő maga is gyakran viccelt. Ennek is mestere volt.

Szeretett sétálni, szeretett beszélgetni. Az utcán gyakran feltűnt gondosan, elegánsan öltözött alakja. Világos színű öltönyöket hordott nyakkendővel, s az elmaradhatatlan kalappal. Bárkivel találkozott, kalapját szélesen megemelve, meghajolva köszönt. Mindenkiel váltott néhány kedves szót.

1944. májusában az orvos házaspár a hatházi, majd a szolnoki cukorgyári gettóba került. Onnan Ausztriába vitték őket, ahol

egy Bécs melletti gazdaságban dolgoztak. A deportálásból szerencsésen hazajöttek feleségével. Településünk lakói örültek visszaérkezésüknek. Házukat visszakapták. Orvosi felszerelésüket megőrizték, szinte azonnal folytatták gyógyító munkájukat.

Kunhegyes egészségügyi fejlődése érdekében fiatalos lendülettel vetették bele magát a munkába. Egy komplex egészségügyi intézmény létrehozását szívügyének tekintették. Időt, fáradságot nem kímélve, összeköttetéseit felhasználva tervezett, szervezett, irányított egy elhivatott kis csoport támogatásával, hogy működhessék az Egészségház a lakosság érdekében.

A mai Kossuth út és Berzsenyi út sarkán található (jelenlegi Ápolási osztály és a nőgyógyászati részleg) épület rendelkezésükre állt. Az épületben az alábbi részlegeket alakították ki: Csecsemőgondozó és gyermektanácsadás Gönczi Kató járási védőnő irányításával.

Tüdőgondozó részleg, ahol dr. Mészáros Elek és Csoma Etelka röntgenasszisztens fogadta a körzet betegeit. Újra berendezve a fürdőt is kialakították, valamint a nőgyógyászati részleget.

Az Országos Orvos Szövetség, a Természettudományi Társaság rendes tagja, a kunhegyesi Stefánia Szövetség igazgatóságának, az Iskolánkívüli Népművelésügyi Bizottságnak, a Kereskedelmi Kör választmányának és a Függetlenségi Körnek is tagja volt. Népegészségügyi előadásokat is tartott.

Gyakorolták vallásukat. Reiner doktor a kunhegyesi ortodox izraelita hitközség elnöke volt, felesége pedig a kunhegyesi Izraelita Nőegylet elnöke.

Az idő azonban nem állt meg felettük sem. Nagy elhatározásra jutottak, nemcsak munkájukat hagyják abba, hanem Kunhegyest is elhagyják, Pestre költöznek gyermeküként szeretett nevelt lányuk, unokahúguk Reiner Terike közelébe. Kossuth úti lakásukat eladták. A fővárosban azonban nem találták fel magukat. Hiányoztak a régi ismerősök, életük, munkájuk helyszíne. Visszavásárolták kunhegyesi lakásukat. Majd ismét Pestre mentek. Csak nem tudtak gyökeret eresztetni ott, Kunhegyesen érezték jól magukat. A lakáseladási-költözési tortúrát újra végigcsinálták, s az Arany János utcában vettek házat Kunhegyesen.

A feleséget azonban agyvérzés érte. Unokahúga és orvos férje segítségével a legjobb kórházba vitték, de a leggondosabb ápolás sem tudta megmenteni az életét. 1971-ben elhunyt. Budapesten temették el.

Reiner dr. nem maradt Pesten, visszatért Kunhegyesre. A bánat szinte beteggé tette. Munkatársai felkeresték, hogy részvétüket nyilvánítsák ki. Jól esett együttérzésük. Három évvel később, 1974-ben ő is eltávozott az élők sorából. Szeretett felesége mellett pihen.

Emlékkéket szeretettel őrzik egykori meggyógyított betegeik és családtagjaik, kedves alakjaik tovább élnek a róluk fennmaradt vidám történetekben. Az utókor, egy település, Kunhegyes tartozik hálával tevékenységükért!

Víg Márta
helytörténész